

28.6.46 פריס

פולה יקרה,

אני נמצא ימים אחדים בפריס. חודעתי לעמוס ובקשתיו לבוא

הנה, אבל המפקד שלו עשה לו קשיים ולבסוף קיבל ושות לבוא הנה

רק ליום אחד - אם כי במחנה אין לו כלל מה לעשות. הוא הגיע

הנה שלשום בבוקר ובערב באותו יום חזר דרך בריסל לגנד.

בשבוע הבא הוא יוצא לסולוז על-מנת להפליג באניה

לפורט-סעיר ומשם לארץ. לפי חשבוני יגיע בעוד 2-3 שבועות ארצה.

עכשיו חודיעו לי סלמוניה מלונדון שירושלים כבר שלחה

הטרנספיקט בשביל מרי. ואין אני רואה כל מניעה לנסיעתה של

מרי בקרוב - אף היא במשך 2-3 שבועות, ואני מקווה שהיא תגיע

ארצה בערך באותו הזמן של עמוס.

השבוע נגמר טכס החתגירות וכבר יש בידי מרי תעודה שהיא

יהודיה, כדת וכדין. היו קשיים בענין זה, כי יש מנהגים משונים

באנגליה אצל חרבנים שלנו, וסוף סוף התגברתי על זה, ומרי תגיע

ארצה כיחודית.

49./.

בשבוע הבא היא תסע לכמה ימים להוריה, משם תשלח כל הפציה הכבדים (יש לה שני ארונות) ללונדון, והם ישלחו באניה לארץ. היא תשאיר לעצמה רק הדברים הדרושים לה בדרך ומיד לאחר בואה ארצה, בערך 30 קילו, כי יש בדעתי להסיע אותה ארצה באוירון, אם רק יעלה בידי להשיג בשבילה מקום באוירון ההולך ישר מלונדון ללוד.

כשעמוס היה פה החיעצנו על עבודתו בשובו ארצה, אולם לא הגענו עדיין למסקנה ברורה, ונחלים על כך מיד בשובי לארץ. המצב הפוליטי שלנו בינתיים מסתבך. באתי הנה להפגש עם כן כהן ועוד אמריקנים אחדים המספלים בעניינים. דבר אחד חשוב סודר בחיוב: חמש מדינות (אמריקה, אנגליה, צרפת, יוגוסלביה, צ'כסלובקיה) החליטו להעמיד לרשותנו 25 מיליון דולר בשביל rehabilitation and resettlements של פליטים יהודים מאירופה שאינם יכולים או רוצים לשוב לארצם. הכסף יעמוד לרשות המוכנות והגויגט.

50./.

לפי הטכס שעשינו לפי שעה, עם הגוינס תקבל הסוכנות 2/3,

הגוינס 1/3 מהכסף הזה. יהיה עוד כסף שיעמוד ברשותנו - כסף שהפקידו

יהודים בארצות נישליות (שוויץ, שווייץ וכדומה) ונהרגו בלי

להשאיר יורשים. אבל יעבור זמן מה עד שכסף זה יגיע לידינו.

אולם 25 המיליון הם כבר נמצאים בעין, ועכשיו נחוצ רק הרשמן

להעביר 100,000 היהודים לארץ).

דברתי פה עם בן כהן על עניין זה, הוא יעצו של Byrnes

הנמצא כאן בישיבת "ארבעת הגדולים" מצאתי את ב.כ. אופטימי

הרבה יותר ממנו. הוא סבור שהאנגלים לא יוכלו להתחמק מעלית

פאה האלף - לי עצמי אין בסחון זה. בינתיים חלה דחיה חדשה שאינה

מבשרת טובות, אתמול נגמרה בלונדון פעולת הועדה האנגלו-אמריקנית

(מספר 2) שקראו לה "ועדה סכנית", ואחריה היתה צריכה בשבוע

הבא להתאסף ועדה חדשה (מספר 3), אולם אתמול הודיעו לי מושינגטון

שועדה זו לא תצא מאמריקה אלא בסוף החודש (כלומר סוף יולי).

ואיני מבין פשר הדבר - מלבד הרצון של אסלי ובווין לדחות עד

כמה שאפשר אם כי בשיחתי השניה עם הול, מיניסטר המושבות, שהיתה

שיחה ידידותית מאוד מצדו, ניסה הול להטביר לי שכל הדחיות באות

מהאמריקנים. הם הם שדרשו "להתיעץ" תחילה עם היהודים והערבים,

כי האנגלים כאילו לא ראו צורך בכך, באשר ידעו היטב דעת היהודים

והערבים - והאמריקנים היו אלה שדרשו ועדה שניה, ועדה טכנית,

לבדוק את האפשרויות המעשיות של עליית מאה האלף.

ואף על פי כן איני סבור שהדחיות באות מהאמריקנים.

ואני יודע מה פירושה של כל דחיה. נפגשתי פה עם שליחי היהודים

העקורים המרוכזים במחנות בגרמניה. והם ספרו לי על הסבל והדכדוך

המתגבר במחנות אלה והתפקעות סבלנותם. רק היסלר יכול להתפאר

שהוא הציק לנו הרבה יותר מממשלתו של אטלי - אולם אין עדיין

להתייחס ממאה האלף, כי קשה לי להניח שאמריקה תשלים עם

התעללות ממושכת זו של אטלי ובווין.

מחר בא הנה קמלן להתיעץ על סדורים כספיים ומשקיים

הקשורים גם בעליית מאה האלף, ויחד נשוב ביום ב' ללונדון.

שלום ונשיקות

ד ו ד